

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਜੇ.ਐਸ.ਬੇਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨਿਰਾਸ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਡੀ ਕੇ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1662.

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLIV) ਐੱਸ. 7, 8, 9 ਅਤੇ 15-
ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੋ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ- ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ
ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 7
ਅਤੇ 8 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਵਿੱਚ ਇਨਸੋਲਵੈਂਟ ਵੈਸਟਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ
ਰਕਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ
ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਸਦੀ
ਸੰਪਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ
9 ਅਤੇ 15, ਜਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ
ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਉਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1963 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ

ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨੰ. 38 (200)/63-Imp.

(A) ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਏ.ਐੱਸ. ਸਰਹਾਦੀ ਅਤੇ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜੇ.ਐਨ. ਕੌਸ਼ਲ, ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954, (ਇੱਥੇ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਧੀਨ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।) ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਉਜਾੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਵਸਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਈਸ ਫੈਕਟਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਫਰਮ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ 5 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਸੀਵਰ, ਪਟਿਆਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹੈ। , ਨੂੰ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਰਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 41,912 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 9,551 ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਮਈ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1954. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 15 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ

ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। 23 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਪੀ. ਦੂਬੇ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ 27 ਮਈ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 24(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕੋ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। (ਅੰਤਿਕਾ 1) ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ "ਇਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ" ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਦੂਜੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਸੀਵਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਗੈਰਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਸੀਵਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਥਾਂ ਬਦਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਦੂਸਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਵਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 15 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਸੀਵਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਲਈ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੈਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਰੀ ਦੂਬੇ, ਇਸਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਹਦੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ-ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 8 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 7 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 9,551, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ.....

(a) ਨਕਦ ਵਿੱਚ;

(ਬੀ) ਸਰਕਾਰੀ ਬਾਂਡਾਂ ਵਿੱਚ;

(c) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ;

(d) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ

ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ;

(e) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ;

(f) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਦੀ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ ਤੀਰਥ ਰਾਮ-ਲਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ. ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਜਗਨ ਨਾਥ (2) ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ. ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਖੁਦਾਬਖ਼ੀ ਭਾਈਬੰਦ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਐਨ.ਐੱਸ. ਵਰਮਾ, ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਟੇਲ, ਜੇ., ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। .

(1) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1961 ਪੰਜਾਬ 163

(2) 1.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬ 1099-A.1.8. 1958- ਪੰਜ. 436:

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1962 ਬੰਬ 121,

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ:- "ਜਿੱਥੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"।

ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਹਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:-

"ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।"

ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੂਲ. ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ। ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਅਠਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਉਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆ ਵੇਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵੰਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਚੀਫ਼ ਰਿਜਨਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੈ। ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 9,551, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜੋ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਵਾਸ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਜੇ ਐਸ, ਬੇਦੀ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

(4) 1960 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 348.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)